

un, að ekkjan hafi við lát manns síns verið búsett í Danmörku. Nú búsetur ekkjan sig síðar í einhverju hinna ríkjanna, og fellur forráðamennskan þá niður.

5. grein.

Ákvæðin í 2., 3., og 4. grein um heimildina til setu í óskiptu búi með lögerfingjum gilda á hliðstæðan hátt um heimildina til setu í óskiptu búi með kjörbarni eða lögerfingjum þess.

6. grein.

Sá, sem samkvæmt 1., 2. eða 3. grein beiðist þess, að farið verði eftir lögum ríkisfestislandsins, skal, ef það er nauðsynlegt, sanna, að umrædd skilyrði séu fyrir hendi, og gefa upplýsingar um efni laga ríkisfestislandsins.

7. grein.

Við skipti á félagsbúi hjóna að öðru eða báðum látnum skal, ef ekki leiðir annað af ákvæði 2. málsgreinar 2. greinar, farið eftir þeim reglum, sem settar eru um fjármál hjóna í 3. og 6. grein í samningnum frá 6. febrúar 1931.

8. grein.

Arfleiðsluskrá gerð af arfleifanda, sem við lát sitt var ríkisborgari í einhverju samningsríkjanna og búsettur í einhverju þeirra, skal, að því er formsatriðin snertir, áltast gild, ef við arfleiðslugjörnig-

ved mannens død var bosatt i Danmark. Bosetter hun sig senere i en av de andre stater, faller tilsynsvergemålet bort.

Artikkel 5.

Bestemmelsene i artiklene 2, 3 og 4 om rett til å sitte i uskiftet bo med livsarvinger får tilsvarende anvendelse på retten til å sitte i uskiftet bo med adoptivbarn eller adoptivbarns livsarvinger.

Artikkel 6.

Den som efter artikkel 1, 2 eller 3 krever statsborgerlandets lov anvendt, skal, om det er nødvendig, godtgjøre at de fastsatte vilkår er tilstede, og fremlegge oplysninger om innholdet av statsborgerlandet lov.

Artikkel 7.

Ved deling av ektefellers bo efter den ene eller begge ektefellers død skal, forsåvidt ikke annet følger av artikkel 2 annet ledd, iakttas hvad der i artiklene 3 og 6 i konvensjonen av 6 februar 1931 er bestemt om ektefellers formuesforhold.

Artikkel 8.

Testament efter en arvelater som ved sin død var statsborger i en av statene og var bosatt i en av dem, skal med hensyn til formen anses for gyldig såfremt der ved opprettelsen er gått frem efter

änkan vid mannens död hade hemvist i Danmark. Tager änkan sedermera hemvist i annan fördragsslutande stat, skall tillsyningsmannens befattning med boet upphöra.

Artikel 5.

Vad i artiklarna 2, 3 och 4 stadgas om rätt att sitta i oskiftat bo med bröstarvinge skall äga motsvarande tillämpning i fråga om rätt att sitta i oskiftat bo med adoptivbarn eller dess avkomling.

Artikel 6.

Den som enligt artikel 1, 2 eller 3 påkallar tillämpning av hemlandets lag skall, där det erfordras, visa, att förutsättningarna för sådan tillämpning äro för handen, så ock styrka innehållet av nämnda lag.

Artikel 7.

Vid bodelning¹⁾ som i denna konvention avses skall, såvitt annat ej följer av artikel 2 andra stycket, iakttagas vad i artiklarna 3 och 6 av konventionen den 6 februari 1931 är stadgat i fråga om makars förmögenhetsförhållanden.

Artikel 8.

Testamente efter den som vid sin död var medborgare i fördragsslutande stat och hade hemvist i sådan stat skall i avseende å formen anses giltigt, om vid dess tillkomst förfarits enligt lagen

¹⁾ I Finlands svenskspråkiga text: avvitting.